

РЕШЕНИЕ

№ 26098

гр. София, 27.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6725** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на „ЮНИВЪРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител, срещу Решение № 716/27.02.2026 г., постановено по АНД № 20251110212214 по описа на Софийския районен съд, 108 състав, с което е потвърден електронен фиш, серия Г, № 0055926, издаден от СДВР. С електронния фиш на дружеството, на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

В касационната жалба се твърди неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Основното оплакване е, че районният съд не е допуснал разпит на свидетел относно причините, поради които задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ не е била сключена в срок. Според касатора това е довело до неизясняване на релевантни факти относно предпоставките за

приложение на чл. 28 ЗАНН. Поддържа се още, че случаят следва да бъде квалифициран като маловажен, тъй като липсата на застраховка била за кратък период, не са настъпили вредни последици, а застраховката е била сключена по инициатива на дружеството, преди връчване на електронния фиш. Иска се отмяна на решението и на потвърдения с него електронен фиш, евентуално връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Ответникът не се ангажира със становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, като обсъди доводите на страните, становището на прокурора, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на обжалваното решение, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно, в законоустановения срок и срещу съдебен акт, подлежащ на касационно обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства Софийският районен съд е приел за установено, че към 23.06.2023 г. лек автомобил марка „БМВ 318Д“, с рег. [рег.номер на МПС] , е бил собственост на санкционираното дружество „ЮНИВЪРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД и за него към тази дата не е била сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. На същата дата автомобилът е бил заснет да се движи по Околовръстен път до номер 324, с посока на движение от [улица]към [улица], като нарушението е установено с АТСС „CORDON M2“ с № М.. Въз основа на установеното е издаден процесният електронен фиш. При така установените факти районният съд е обосновал правни изводи, че електронният фиш е издаден при спазване на приложимия процесуален ред, съдържа необходимите реквизити и не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че по делото е доказано осъществяването на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, тъй като санкционираното дружество като собственик на регистрирано и неспряно от движение МПС не е изпълнило задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Обсъдени са и възраженията

относно използваното АТСС, като е прието, че техническото средство е било годно и законосъобразно използвано. Районният съд е обосновал още, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, и е потвърдил електронния фиш.

Решението е валидно и допустимо. Постановено е от компетентен съд, в предвидената от закона форма, по допустима жалба срещу подлежащ на съдебен контрол електронен фиш. Не са налице основания за обезсилване на съдебния акт.

Неоснователно е касационното оплакване за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила поради недопускане на поискан от жалбоподателя свидетел. По делото не е спорно, че искането е било насочено към установяване на причините, поради които задължителната застраховка не е била сключена към момента на заснемане на автомобила. Тези обстоятелства обаче не са част от фактическия състав на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 638, ал. 4 КЗ. Правнорелевантните факти са собствеността върху моторното превозно средство, регистрацията му на територията на Република България, обстоятелството, че не е било спряно от движение, движението му по път, отворен за обществено ползване, и липсата на действащ застрахователен договор към момента на установяване на нарушението. Следователно причините, поради които застраховката не е била сключена, не могат да променят извода дали нарушението е осъществено от обективна страна. Дори да бъдат установени, те не биха могли да заличат факта, че към момента на движение на автомобила не е съществувал действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Поради това отказът на районния съд да допусне събирането на тези гласни доказателства е правилен и не е довел до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Правилен е и изводът на районния съд, че лични и неотложни ангажименти на законния представител на дружеството не могат да обосноват незаконосъобразност на електронния фиш или маловажност на случая. Санкционираното лице е юридическо лице, а не неговият законен представител в лично качество. Освен това законът не изисква договорът за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ да бъде сключен лично от законния представител. Не съществува пречка това действие да бъде извършено чрез упълномощен служител или друго лице, действащо от името и за сметка на дружеството. Ето защо сочените лични ангажименти, дори да бъдат установени, не могат да обосноват извод, че неизпълнението на законовото задължение се дължи на обективна невъзможност.

Съответен на материалния закон е изводът, че е осъществено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. Съгласно тази разпоредба договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, регистрирано на територията на Република България и неспряно от движение. По делото е установено, че процесният автомобил е собственост на касатора и че към момента на заснемането му на 23.06.2023 г. за него не е имало сключена действаща застраховка „Гражданска отговорност“. Това се установява от приложената справка от Гаранционния фонд, както и от останалите писмени доказателства по административнонаказателната преписка. Законосъобразно е ангажирана отговорността на собственика чрез издаване на електронен фиш. Разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ изрично предвижда, че когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. В случая районният съд подробно е обсъдил доказателствата относно техническата годност и правилното използване на АТСС „CORDON M2“ с № М., включително протокола от проверка, удостоверението за вписан тип средство за измерване, решението за одобрение на типа средство за измерване, протокола за използване на техническото средство и данните за преминато обучение на служителя. Изводът, че нарушението е установено със законосъобразно използвано автоматизирано техническо средство, се споделя от настоящия касационен състав.

Неоснователно е и възражението за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН. Нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ защитава значими обществени отношения, свързани с обезпечаване на отговорността за вреди, причинени при използването на моторни превозни средства. Липсата на настъпили вредни последици не е достатъчна за квалифициране на случая като маловажен, тъй като нарушението е формално и съставът му не изисква настъпване на вредоносен резултат. Последващото сключване на застраховката също не обуславя маловажност. Това поведение е осъществено след датата на нарушението и не променя обстоятелството, че към момента на управление на моторното превозно средство задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ не е било изпълнено. Освен това по делото липсват данни кога е изтекъл предходният застрахователен

договор, поради което не може да се приеме, че автомобилът е бил без застраховка само един ден. Самият факт, че нова застраховка е сключена на следващия ден, не установява продължителността на периода, през който автомобилът е бил без задължителна застраховка. Следва да се отчете и че задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ е предвидимо и възниква по силата на закона. Ето защо собственикът на моторното превозно средство следва своевременно да организира изпълнението на това задължение, а когато знае, че не е налице действаща задължителна застраховка, не следва да допуска управлението на автомобила по пътищата, отворени за обществено ползване.

Правилен е и изводът относно размера на наложената имуществена санкция. Съгласно чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ за юридическо лице или едноличен търговец санкцията е в размер на 2000 лв. Размерът е абсолютно определен от закона, поради което не подлежи на индивидуализация от административнонаказващия орган или от съда.

По изложените съображения касационният състав приема, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касационните доводи не обосновават отмяна на решението, а изводите на Софийския районен съд се споделят изцяло. На основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК настоящият състав препраща и към мотивите на първоинстанционния съд.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат, доколкото такива не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 716/27.02.2026 г., постановено по АНД № 20251110212214 по описа на Софийския районен съд, 108 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

